

FRAZEOLOŠKI PERPETUUM MOBILE¹

Perpetuum mobile zamišljeni je stroj, koji se, jednom pokrenut, ne bi nikada trebao prestati gibati i pri tome bi još obavljao koristan rad (*perpetuum mobile* I. vrste) ili bi pak trebao pretvarati toplinu izravno u rad (*perpetuum mobile* II. vrste). *Hrvatski leksikon* objašnjava da je prvi neostvariv zbog nemogućnosti da se energija stvori ni iz čega, a drugi zato što se rad može dobiti iz topline samo istodobnim hlađenjem jednoga i grijanjem drugoga spremnika. Naš svečarski *perpetuum mobile* zapravo je *perpetuum mobile* III. vrste koji prkosi zakonima fizike i kreće se na području metafizike. Profesorica Željka Fink Arsovski rusistički je *perpetuum mobile* III. vrste. Početak njezinoga „akademskog gibanja“ seže u daleku 1978. godinu, kada se zapošljava na Filozofskome fakultetu u Zagrebu kao asistentica pri Katedri za ruski jezik tadašnjega Odsjeka za slavenske jezike i književnosti. Danas, u vremenu kada humanistika proživljava duboku krizu uslijed plimnoga vala površnih, nesustavnih ali nadasve atraktivnih djelatnosti, profesoričin četrdesetogodišnji neumorni rad u nastavi uzoran je primjer posvećenosti korisnome radu koji ne trpi ni površnost ni nesustavnost. Toplinu, odnosno frazeološki žar profesorica Željka Fink Arsovski već dugi niz godina pretvara izravno u frazeografske radove i to bez hlađenja jednoga i grijanjem drugoga spremnika, budući da je ona uspješno „zagrijavala“ i još uvijek „zagrijava“ sve „spremnike“, odnosno sve svoje suautore prilikom zajedničkog rada na rječnicima i projektima.

Isti taj žar nije joj pomogao samo da umješno bira kvalitetne suradnice i suautore, već i da ih krajnje znalački stvara. Naša malenkost, nas dvije organizatorice, samo smo dio njome stvorenoga niza zaljubljenika u lingvistiku, slavistiku i frazeologiju nove generacije. Već kao studentice rusistike osjetile smo tu energiju i toplinu koja nas je pokrenula i usmjerila na prekrasno putovanje kroz jezik i frazeologiju na kojem nas je profesorica Fink pratila kao znanstveni autoritet, savjesna mentorica i prijateljica. Pritom nam je uvijek *davala zeleno svjetlo* za nove ideje, ohrabrujući nas pritom da *prebacimo u petu brzinu* i *dodamo gas* na putu prema novim znanstvenim spoznajama.

I tako nas dvije, zahvaljujući profesorici Fink i njezinim iznimnim „skipperskim“ vještinama, *plovimo punim rusističkim jedrima*, jedna gotovo dva desetljeća, a druga jedno desetljeće. Jedna se u međuvremenu prometnula u *frazeološki jači spol* i *frazeološku ženu-zmaja*, a druga ima *vučji rusistički apetit* i *slonovsko lingvokulturološko pamćenje*. No, najvažnije je da smo rusistički *jedno tijelo* i *jedna duša* i da održavamo kretanje vječno pokretnoga.

Kao što je naša svečarica svojedobno napisala za akademkinju Anticu Menac i prof. Josipa Matešića, začetnike hrvatske frazeologije, da su sedamdesetih godina prošloga stoljeća pokrenuli hrvatski frazeološki kotač, mi danas, pola stoljeća kasnije, ponosno konstatiramo da se taj frazeološki kotač i dalje vrti. Za to treba zahvaliti u velikoj mjeri profesorici Željki

1 Govor održan na svečanome okruglom stolu u čast prof. dr. sc. Željki Fink Arsovski pod nazivom „Frazeološki kotač i dalje se vrti...“ 16. studenoga 2018. godine na Filozofskome fakultetu Sveučilišta u Zagrebu.

Fink Arsovski koja je svojim nastavnim i znanstvenim radom odgojila mnoge naraštaje studenata preddiplomskih, diplomskih i poslijediplomskih studija, te probudila u njima zanimanje i ljubav prema ruskom jeziku i kulturi, a posebice prema frazeologiji. Njeno bogato znanstveno iskustvo, mnogobrojni znanstveni i stručni radovi, plodotvorni frazeografski rad i neosporni organizatorski i pedagoški talent ucrtali su Zagreb kao jedno od istaknutih centara na zemljopisnoj karti frazeološke Slavije. Na tome Vam, profesorice Fink, od srca veliko hvala! Trudit ćemo se i dalje dostojno i uz punu znanstvenu odgovornost održavati kretanje kako rusističkog tako i frazeološkog *perpetuum mobile* III. vrste prilagođavajući ga i čineći ga društveno svrsishodnim i korisnim, i to sve, dakako, uz toplinu, odnosno neizostavan i neophodan žar koji nam u nemutiranom obliku ostavljate utkanog u naš znanstveni genetski kod.

<https://www.doi.org/10.17234/9789533790121.05>